

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ

ΚΥΚΛΟΣ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΗ

ΣΥΝΟΨΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Θέμα: Διαδικασία πρόσληψης μονίμων υπαλλήλων λόγω θανάτου συγγενικών τους προσώπων κατά την εκτέλεση στρατιωτικής υπηρεσίας

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Καλλιόπη Σπανού

Ειδική Επιστήμονας: Κωνσταντίνα Τρεβεζάνου

Νοέμβριος 2007

Θέμα: «Διαδικασία πρόσληψης μονίμων υπαλλήλων λόγω θανάτου συγγενικών τους προσώπων κατά την εκτέλεση στρατιωτικής υπηρεσίας»

1. Ιστορικό των υποθέσεων

Στον Συνήγορο του Πολίτη κατατέθηκαν αναφορές από τις κυρίες Μ. Ο. και Δ. Δ. Σύμφωνα με τα στοιχεία των αναφορών οι προαναφερόμενες υπέβαλαν αίτηση στο Γενικό Επιτελείο Στρατού προκειμένου να διοριστούν σε θέσεις μονίμων υπαλλήλων λόγω θανάτου συγγενικών τους προσώπων, οι οποίοι απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω αναφερόμενες υπέβαλαν στο Γενικό Επιτελείο Στρατού τα σχετικά έγγραφα και δικαιολογητικά σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 12 του Ν. 2109/1992, 30 του Ν. 1947/1991 και 19 του Ν. 1911/1990 για πρόσληψη, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, σε θέση και κλάδο ανάλογα με τα προσόντα τους. Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας υπέγραψε τις σχετικές κοινές Υπουργικές αποφάσεις πλην όμως, επεστράφησαν ανυπόγραφες από τον καθ' ύλην αρμόδιο Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Η θέση της διοίκησης

Για το αίτημα της κυρίας Μ. Ο. στο αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.4/οικ. 456/10-1-2005 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών αναφέρονται χαρακτηριστικά τα ακόλουθα:

«..... Θα μπορούσε να εγείρει αξίωση διορισμού αμέσως μετά τη δημοσίευση στις 11-12-1990 του ανωτέρω νόμου, πλην όμως δεν έπραξε τούτο μέχρι την 18-8-2004 οπότε και υπέβαλλε τη σχετική αίτηση, μετά δηλαδή από παρέλευση δέκα τεσσάρων περίπου ετών. Από την πάροδο τόσο μεγάλου χρονικού διαστήματος απράκτου συνάγεται ότι η δικαιούχος διορισμού δεν ηθέλησε κατά το παρελθόν να κάνει χρήση της ως άνω ευεργετικής διατάξεως νόμου αποκομίζοντας τα απορρέοντα από αυτή οικονομικά οφέλη στο πρόσωπό της, με αποτέλεσμα να αποδυναμωθεί το δικαίωμά της αυτό. Επιπρόσθετα, από την προαναφερόμενη για το συμβάν αυτό ΕΔΕ προκύπτει ότι αν και ο θανών ευρισκόταν στο στρατόπεδο και εκτελούσε διατεταγμένη με διαταγή του ΚΕΥΓ υπηρεσία,..... δεν παρατηρείται καμία επιστημονική τεκμηρίωση της συνάρτησης της παθήσεως και του θανάτου του με την εργασία του. Συνεπώς..... δεν προκύπτει ότι ο θάνατος του τελευταίου επήλθε ένεκα της εκτελέσεως διατεταγμένης υπηρεσίας».

Για το αίτημα της κυρίας Δ. Δ. στο αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.4/6/οικ. 10639/6-5-2005 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών αναφέρονται τα ακόλουθα:

«..... Θα μπορούσε να ασκήσει το δικαίωμα διορισμού αμέσως μετά τη δημοσίευση στις 29-12-1992 του Ν. 2109/1992, πλην όμως, έκτοτε και μέχρι την 12-11-2004, ημερομηνία υποβολής της αίτησής της, ο διαδραμίνων χρόνος, δώδεκα περίπου ετών, παρήλθε άπρακτος. Κατά το χρόνο αυτό (και συγκεκριμένα μέχρι το έτος 1999 όπως προκύπτει από το βιογραφικό της σημείωμα) η δικαιούχος επέλεξε να εργαστεί σε διάφορες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που σημαίνει ότι δεν επιθυμούσε να κάνει χρήση της ως άνω ευεργετικής διάταξης νόμου, αποκομίζοντας τα απορρέοντα από αυτή οικονομικά οφέλη στο πρόσωπό της, διότι προδήλως προτίμησε να απασχοληθεί στις κατά τα άνω υπηρεσίες και, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εκ της συμπεριφοράς της αυτής και του μεγάλου χρονικού διαστήματος που κατά τα άνω παρήλθε αποδυναμώθηκε το δικαίωμά της για διορισμό».

3. Το νομικό πλαίσιο

Η πολιτεία έχει θεσπίσει ευεργετικές διατάξεις για την διορισμό συγγενικών ατόμων υπαλλήλων που απεβίωσαν κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας. Για τους στρατιωτικούς γίνεται εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 1911/1990 όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε ενώ για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 2266/1994, όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Στις μελετώμενες περιπτώσεις, οι θανόντες εν υπηρεσία ήταν στρατιωτικοί και για το λόγο αυτό γίνεται εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν. 1911/1990, σύμφωνα με το οποίο:

«1. Οι σύζυγοι άνδρες και γυναίκες ή ένα τέκνο των μόνιμων αξιωματικών και ανθυπασπιστών, των μόνιμων και εθελοντών - εθελοντριών υπαξιωματικών, των οπλιτών 5ετούς υποχρέωσης των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και των πολιτικών υπαλλήλων, μόνιμων ή επί συμβάσει του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ειδικότητας πυροτεχνουργού και ναρκαλιευτή, που αποβιώνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής, διορίζονται, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί κωλυμάτων διορισμού (άρθρο 21 έως 23 Π.Δ. 611/1977 Υπαλληλικός Κώδικας), κατ' εξαίρεση των ισχυουσών διατάξεων και ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών θέσεων, ύστερα από αίτησή τους, στον αντίστοιχο κλάδο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ως μόνιμοι υπάλληλοι, σε θέση ανάλογη με τα προσόντα τους. Οι σύζυγοι (άνδρες ή γυναίκες) ή ένα τέκνο των μόνιμων αξιωματικών ή ανθυπασπιστών των κοινών σωμάτων που αποβιώνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής διορίζονται κατά τα προαναφερόμενα στο Γενικό Επιτελείο Στρατού.

2. Της κατά την προηγούμενη παράγραφο προστασίας εφόσον δεν υπάρχουν πρόσωπα προστατευόμενα κατ' εφαρμογή αυτής απολαμβάνουν και ένας αδελφός ή μία αδελφή των αποβιωσάντων. Στην ίδια ρύθμιση υπάγονται και όσοι κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους ως οπλίτες γενικώς, μόνιμοι αξιωματικοί και ανθυπασπιστές, μόνιμοι και εθελοντές και εθελόντριες υπαξιωματικοί, εθελοντές πενταετούς υπηρεσίας, επαγγελματίες οπλίτες ή έφεδροι αξιωματικοί, πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καθίστανται ανάπηροι συνεπεία τραυματισμού ή ασθένειας σε ποσοστό άνω του 67% κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής, εφαρμοζομένης της παρ. 2 του άρθρου 13 του Ν. 2913/2001 (ΦΕΚ 102 Α)».

Το δεύτερο εδάφιο της παρ.2, όπως αυτή είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 2109/1992 (Α' 205), αντικαταστάθηκε και πάλι ως άνω με την παρ.5 του άρθρου 10 του Ν. 3257/2004 (ΦΕΚ Α' 143/29.7.2004).

3. Οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου διορισμοί ενεργούνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Εθνικής Άμυνας.

4. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Π.Δ. 611/1977».

Σύμφωνα με την παρ. 1 άρθρου 30 Ν. 1947/1991, ΦΕΚ Α' 70, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 παρ. 3 του Ν. 2109/1992 (Α' 205), ορίζονται τα εξής: «Της κατά το άρθρο 19 του Ν. 1911/1990 «Εισαγωγή γυναικών στις ανώτατες στρατιωτικές σχολές, ρύθμιση στρατολογικών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 166 Α') προστασίας απολαμβάνουν και οι σύζυγοι ή ένα από τα τέκνα των εφέδρων

αξιωματικών και οπλιτών γενικώς, οι οποίοι αποβιούν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής». Στην περίπτωση που κατά τα ανωτέρω αποβιώσαντες δεν έχουν σύζυγο ή τέκνα, το δικαίωμα διορισμού παρέχεται κατά προτεραιότητα σε έναν από τους γονείς ή μια αδελφή ή έναν αδελφό του αποβιώσαντος».

Με το άρθρο 13 Ν. 2913/2001

«1. Της κατά το άρθρο 19 του Ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α') προστασίας απολαμβάνουν και οι σύζυγοι ή ένα από τα τέκνα των πολιτικών υπαλλήλων, μονίμων ή επί συμβάσει, του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ειδικότητας χειριστού αεροσκαφών, που απεβίωσαν ή αποβιώνουν κατόπιν αεροπορικού ατυχήματος κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής. Όταν δεν υπάρχουν σύζυγος ή τέκνα του αποβιώσαντος, το δικαίωμα διορισμού παρέχεται σε μία αδελφή ή έναν αδελφό αυτών.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α'), όπως αυτές επεκτάθηκαν και τροποποιήθηκαν από την παράγραφο 1 του άρθρου 30 του Ν. 1947/1991 (ΦΕΚ 70 Α'), τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 12 του Ν. 2109/1992 (ΦΕΚ 205 Α') και την προηγούμενη παράγραφο, το δικαίωμα μεταβιβάζεται στα λοιπά προβλεπόμενα κατά περίπτωση μέλη της οικογένειας αυτού που απεβίωσε ή κατέστη ανάπηρος, εφόσον προηγουμένως παραιτηθούν του σχετικού δικαιώματος ο ή η σύζυγος ή τα τέκνα αυτού.

3. Η προβλεπόμενη προστασία του άρθρου 19 του Ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α'), όπως η παράγραφος 2 αυτού αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 του Ν. 2109/1992 (ΦΕΚ 205 Α'), παρέχεται και στις περιπτώσεις που ο αποβιώσας ή καταστάς ανάπηρος σε ποσοστό άνω του 67% είναι ιδιώτης και έπαθε συνεπεία ατυχήματος, που οφείλεται σε υλικό ή μέσο των Ενόπλων Δυνάμεων. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από την 1.1.2000».

Με το άρθρο 14 παρ. 2 Ν. 2936/2001 ορίζεται ότι:

«2. Οι διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α) εφαρμόζονται και στους Επαγγελματίες Οπλίτες».

Από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων συνάγονται τα εξής:

Α) Οι σύζυγοι ή ένα τέκνο ή ένας αδελφός ή μία αδελφή των μονίμων αξιωματικών κ.λπ. που αποβιώνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής, διορίζονται, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί κωλυμάτων διορισμού, κατ' εξαίρεση των ισχυουσών διατάξεων και ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών θέσεων, ύστερα από την υποβολή σχετικής αίτησης, σε θέση ανάλογη των προσόντων τους.

Β) Από τις διατάξεις των Ν. 1911/1990, Ν. 1947/1991 και Ν. 2109/1992 δεν προκύπτει με σαφήνεια ο τρόπος αποδείξεως του θανάτου κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής. Έτσι, εν πρώτοις, τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας δεσμεύονται προκειμένου να αποφανθούν επί του συγκεκριμένου ζητήματος από το πόρισμα της διενεργηθείσης από τη στρατιωτική μονάδα ένορκης προανάκρισης.

Γ) Δεν προβλέπεται χρόνος υποβολής της αίτησης αντίθετα, όταν εργαζόμενος του δημόσιου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα αποβιώσει ένα μέλος της οικογένειάς του μπορεί να διοριστεί στο δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αν υποβάλλει αίτηση μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε (5) ετών από την ημερομηνία θανάτου ή από

τη συμπλήρωση του νόμιμου ορίου ηλικίας για διορισμό ή από την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων του. Συγκεκριμένα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν. 3448/2006 προβλέπεται:

«1. Η παρ. 20 του άρθρου 14 του Ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 17α του άρθρου 2 του Ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α') και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του Ν. 2839/2000 (ΦΕΚ 196 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«20. Όταν εργαζόμενος στο Δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με τον τρόπο που αυτός προσδιορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 2190/1994, όπως αυτός ισχύει, αποβιώσει κατά και εξαιτίας της εκτέλεσης υπηρεσιακού του καθήκοντος, τότε δύναται ένα (1) μέλος της οικογένειας του θανόντος μέχρι πρώτου βαθμού συγγενείας με αυτόν, ή αδελφός ή αδελφή ή σύζυγός του να διορίζεται στο Δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα σε κενή οργανική θέση ανάλογη των προσόντων που διαθέτει ο διοριζόμενος. Η αίτηση διορισμού πρέπει να υποβληθεί μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε (5) ετών από την ημερομηνία του θανάτου ή από τη συμπλήρωση του νόμιμου ορίου ηλικίας για διορισμό ή από την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων. Η αίτηση συνοδεύεται από αμετάκλητη δήλωση παραίτησης των λοιπών δικαιούχων από το δικαίωμα διορισμού και συνεπάγεται, από την ημερομηνία διορισμού, την αυτοδίκαιη και αμετάκλητη παραίτηση του διοριζομένου από τις οικονομικές απαιτήσεις του έναντι του φορέα, στον οποίο παρείχε την εργασία του ή ήταν ασφαλισμένος ο θανών, καθώς και την αναστολή του συνταξιοδοτικού του δικαιώματος.»

2. Για όσους μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού έχει παρέλθει η προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, παρέχεται προθεσμία ενός (1) έτους από τη δημοσίευσή του για την υποβολή αίτησης διορισμού.»

4. Κρίσιμα ζητήματα

Από τη μελέτη των υπό διερεύνηση υποθέσεων προκύπτουν, ως κρίσιμα, τα ακόλουθα ζητήματα:

Η έννοια της διατεταγμένης υπηρεσίας και του θανάτου ένεκα αυτής

Οι έννοιες της διατεταγμένης υπηρεσίας και του θανάτου ένεκα αυτής δεν προκύπτουν από το κείμενο του νόμου. Το ΝΣΚ με έναν αξιοσημείωτο αριθμό γνωμοδοτήσεων (391/2002, 258/2002, 350/2001, 417/2004 κ.λπ.) έχει προσδιορίσει τις έννοιες αυτές. Έτσι, έχει υποστηριχθεί από το ΝΣΚ ότι ο στρατιωτικός θεωρείται ότι τελεί σε «διατεταγμένη υπηρεσία» στις παρακάτω περιπτώσεις: 1) σε κάθε δραστηριότητα που λαμβάνει χώρα εντός του στρατοπέδου της μονάδας του και προβλέπεται από το πρόγραμμα ωρών υπηρεσίας και εκπαίδευσης 2) κατά το χρόνο μεταβάσεως και επιστροφής από την οικία του στο χώρο εργασίας και αντίστροφα 3) κατά το χρόνο μεταβάσεως στον τόπο προορισμού και επιστροφής στη μονάδα μετά τη λήψη οιασδήποτε αδειάς. Ως παθών δε «εξαιτίας της υπηρεσίας» θεωρείται αν υπάρχει άμεση σχέση του ατυχήματος με την υπηρεσία (δηλαδή εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας) και δεν διαπιστώνεται υπαιτιότητα του παθόντα ή έστω διαπιστώνεται ελαφρά αμέλειά του.

Η αίτηση του διοικουμένου

Στην προκειμένη περίπτωση, αναγκαίος όρος, για να κινηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία του διορισμού και συνεπώς να διατυπωθεί η βούληση του διοικητικού οργάνου με την έκδοση της διοικητικής πράξης διορισμού, είναι η δήλωση βούλησης από τον ενδιαφερόμενο διοικούμενο, που γίνεται με την υποβολή αίτησης στο διοικητικό όργανο και εν προκειμένω, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Όμως, οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν καθορίζουν, εν αντιθέσει με άλλες, προθεσμία για την υποβολή της αίτησης για την επιχείρηση ορισμένης ενέργειας του διοικουμένου που απευθύνεται προς το διοικητικό όργανο. Όπου προβλέπονται προθεσμίες έχουν ανατρεπτικό χαρακτήρα, η δε πάροδος τους επιφέρει την απώλεια του δικαιώματος του διοικουμένου προς ενέργεια (ΣΕ 1208/1966, Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο διοικητικού δικαίου, 11^η έκδ. Σάκκουλας 2002, σ. 109). Ο νομοθέτης όμως, στην περίπτωση αυτή δεν θέλησε να θεσπίσει προθεσμία προκειμένου οι συγγενείς των θανόντων στρατιωτικών να ωφεληθούν του ευεργετήματος διορισμού τους στο δημόσιο.

Πέραν αυτού όμως, η διοίκηση, με πάγια τακτική της, σε αντίστοιχες περιπτώσεις είχε δημιουργήσει την πεποίθηση στους ενδιαφερόμενους ότι μπορούσαν να ασκήσουν το εν λόγω δικαίωμά τους οποτεδήποτε. Είναι ενδεχόμενο δηλαδή, η άρνηση του Υπουργείου Εσωτερικών να διορίσει τις ενδιαφερόμενες, με την επίκληση του «εκπρόθεσμου» αιτήματος, να παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία, εν τέλει, συνίσταται στην εύλογη πεποίθηση που αυτός έχει διαμορφώσει, ότι μια πραγματική κατάσταση που τον αφορά θα συνεχιστεί και στο μέλλον με τον ίδιο τρόπο. Και η αλήθεια είναι, ότι η πρακτική που ακολουθείτο σ' αυτά τα θέματα ήταν διαφορετική τουλάχιστο όσον αφορά το θέμα της ημερομηνίας υποβολής του αιτήματος και οι ενδιαφερόμενες είχαν την πεποίθηση ότι μπορούσαν να υποβάλλουν το αίτημά τους οποτεδήποτε πάντως όχι εντός αποκλειστικής προθεσμίας.

Το πόρισμα της ΕΔΕ

Ο διορισμός των συγγενών στρατιωτικών θανόντων εν υπηρεσία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 12 του Ν. 2109/1992, 30 του Ν. 1947/1991 και 19 του Ν. 1911/1990, διενεργείται κατόπιν κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Πρόκειται δηλαδή, περί σύνθετης διοικητικής ενέργειας, στο πλαίσιο της οποίας περιλαμβάνεται το πόρισμα της ΕΔΕ, η οποία είτε είναι αυτοτελής διοικητική πράξη, η οποία μπορεί να προσβάλλεται αυτοτελώς με αίτηση ακυρώσεως είτε όχι, δεν μπορεί να ελέγχεται από το Υπουργείο Εσωτερικών η ουσιαστική κρίση του οργάνου που διενήργησε την ΕΔΕ. Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι αν το πόρισμα της ΕΔΕ στερείτο νόμιμης ή πλήρους αιτιολογίας θα έπρεπε να αναπεμφθεί για εκ νέου κρίση επισημαίνοντας το νομικό ελάττωμα.

5. Ενέργειες του Συνηγόρου του Πολίτη

Ο Συνήγορος του Πολίτη συνέταξε το από 19 Ιουλίου 2006 έγγραφό του το οποίο υπέβαλε στο Υπουργείο Εσωτερικών θέτοντας τις παραπάνω σκέψεις και ζητώντας τις απόψεις του Υπουργείου επί των ως άνω αναφερομένων και κυρίως επί των νομικών

ζητημάτων που εγείρονται αναφορικά με το πλαίσιο αρμοδιότητας των συναρμόδιων Υπουργών καθώς και των κρίσιμων σημείων, που παραπάνω εκτίθενται. Μέχρι σήμερα δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση του αρμοδίου Υπουργού. Ωστόσο, για μια εκ των δύο προαναφερόμενων υποθέσεων (και συγκεκριμένα την αναφερόμενη ως Δ.Δ.) εκδόθηκε η αριθμ. 835/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών σύμφωνα με την οποία η αιτιολογία της αρνήσεως του Υφυπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης να ικανοποιήσει το αίτημα της αιτούσης δεν είναι νόμιμη.